

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EØF) nr. 420/92 af 21. februar 1992 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug	1
Kommissionens forordning (EØF) nr. 421/92 af 21. februar 1992 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes	3
Kommissionens forordning (EØF) nr. 422/92 af 21. februar 1992 om fastsættelse af importafgifterne for ris og brudris	5
Kommissionens forordning (EØF) nr. 423/92 af 21. februar 1992 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for ris og brudris skal forhøjes	7
Kommissionens forordning (EØF) nr. 424/92 af 21. februar 1992 om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation	9
★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 425/92 af 21. februar 1992 om ændring af forordning (EØF) nr. 1517/77 om fastsættelse af en liste over de forskellige sortsgupper af humle, der dyrkes i Fællesskabet	11
★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 426/92 af 21. februar 1992 om fastsættelse for den ottende periode på tolv måneder af beløbene for den i artikel 5c i Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter	13
Kommissionens forordning (EØF) nr. 427/92 af 21. februar 1992 om fastsættelse af støttebeløbet for olieholdige frø	14
Kommissionens forordning (EØF) nr. 428/92 af 21. februar 1992 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker	17

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

92/129/EØF :

- * Kommissionens beslutning af 24. april 1991 om den italienske regerings støtte til skovbrug, papirmasse-, papir- og papproduktion, finansieret ved hjælp af afgifter på papir, pap og cellulose 19

92/130/EØF :

- * Kommissionens beslutning af 13. februar 1992 om ændring af bilag B og C til direktiv 90/426/EØF 26

Berigtigelser

- Berigtigelse til Kommissionens forordning (EØF) nr. 402/92 af 19. februar 1992 om fastsættelse af eksportrestitutioner for svinekødsektoren (EFT nr. L 44 af 20. 2. 1992) 30

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 420/92

af 21. februar 1992

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁴⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, mel af hvede og rug og grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 357/92⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers

centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 20. februar 1992;

ovennævnte justeringsfaktor anvendes på alle elementer til beregning af importafgifterne, herunder ækvivalenskoeficienterne;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 357/92 på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 22. februar 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.

⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 39 af 15. 2. 1992, s. 3.

BILAG

til Kommissionens forordning af 21. februar 1992 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)

KN-kode	Importafgifter ^(*)
0709 90 60	129,24 ⁽²⁾ ⁽³⁾
0712 90 19	129,24 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1001 10 10	163,54 ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽¹⁰⁾
1001 10 90	163,54 ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽¹⁰⁾
1001 90 91	146,91
1001 90 99	146,91
1002 00 00	162,02 ⁽⁶⁾
1003 00 10	141,64
1003 00 90	141,64
1004 00 10	125,60
1004 00 90	125,60
1005 10 90	129,24 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1005 90 00	129,24 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1007 00 90	137,43 ⁽⁴⁾
1008 10 00	51,94
1008 20 00	125,48 ⁽⁴⁾
1008 30 00	62,82 ⁽⁵⁾
1008 90 10	(7)
1008 90 90	62,82
1101 00 00	218,68 ⁽⁸⁾
1102 10 00	239,83 ⁽⁸⁾
1103 11 10	265,94 ⁽⁸⁾ ⁽¹⁰⁾
1103 11 90	235,00 ⁽⁸⁾

(1) For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(2) I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgift ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og territorier i de franske oversøiske departementer.

(3) For majs med oprindelse i AVS-staterne nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

(4) For hirse og sorghum med oprindelse i AVS-staterne opkræves importafgiften ved indførsel i Fællesskabet i henhold til forordning (EØF) nr. 715/90.

(5) For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(6) Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71.

(7) Ved import af det under KN-kode 1008 90 10 henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.

(8) Ved indførsel til Portugal forhøjes importafgiften med det beløb, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3808/90.

(9) Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT, medmindre stk. 4 i samme artikel finder anvendelse.

(10) Der skal i overensstemmelse med artikel 101, stk. 4, i afgørelse 91/482/EØF opkræves et beløb svarende til det beløb, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 1825/91.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 421/92

af 21. februar 1992

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjesKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75
af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/
90⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 6,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85
af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de veksels-
kurser, der skal anvendes inden for den fælles land-
brugspolitik rammer⁽³⁾, senest ændret ved forordning
(EØF) nr. 2205/90⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og
malt skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forord-
ning (EØF) nr. 1845/91⁽⁵⁾, og de senere forordninger, der
ændrer denne;for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må
det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes
inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes
en omregningskurs, der er baseret på disse valutaerscentralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1,
sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte
korrektionsfaktor— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag
af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i
De Europæiske Fællesskabers Tidende, C-udgaven, i
en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i
foregående led omhandlede faktor;disse kurser er de kurser, der noteres fra den
20. februar 1992;de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved
terminskøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for
tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overens-
stemmelse med bilaget til denne forordning —**UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:***Artikel 1*De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhand-
lede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for
korn og malt kommende fra tredjelande skal forhøjes,
fastsættes som angivet i bilaget.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 22. februar 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.⁽⁵⁾ EFT nr. L 168 af 29. 6. 1991, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 21. februar 1992 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

A. Korn og mel*(ECU/ton)*

KN-kode	Løbende måned 2	1. term. 3	2. term. 4	3. term. 5
0709 90 60	0	0	0	2,01
0712 90 19	0	0	0	2,01
1001 10 10	0	0	0	0,80
1001 10 90	0	0	0	0,80
1001 90 91	0	0	0	0
1001 90 99	0	0	0	0
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 90	0	0	0	0
1004 00 10	0	0	0	0
1004 00 90	0	0	0	0
1005 10 90	0	0	0	2,01
1005 90 00	0	0	0	2,01
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	0	0	0

B. Malt*(ECU/ton)*

KN-kode	Løbende måned 2	1. term. 3	2. term. 4	3. term. 5	4. term. 6
1107 10 11	0	0	0	0	0
1107 10 19	0	0	0	0	0
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 422/92

af 21. februar 1992

om fastsættelse af importafgifterne for ris og brudris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76
af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1806/89 ⁽²⁾, særlig
artikel 11, stk. 2,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF)
nr. 833/87 af 23. marts 1987 om gennemførelsesbestem-
melser til Rådets forordning (EØF) nr. 3877/86 om
indførsel af langkornet, aromatisk ris af sorten Basmati,
enhørende under KN-kode 1006 10, 1006 20 og
1006 30 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 674/
91 ⁽⁴⁾, særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtning:

Importafgifterne for ris og brudris er fastsat ved Kommis-
sionens forordning (EØF) nr. 359/92 ⁽⁵⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i
forordning (EØF) nr. 1418/76 nævnte produkter fastsættes
som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. februar 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 177 af 24. 6. 1989, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 80 af 24. 3. 1987, s. 20.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 75 af 21. 3. 1991, s. 29.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 39 af 15. 2. 1992, s. 8.

BILAG

til Kommissionens forordning af 21. februar 1992 om fastsættelse af importafgifterne for ris og brudris

(ECU/ton)

KN-kode	Importafgifter ⁽⁷⁾		
	Ordningen i forordning (EØF) nr. 3877/86 ⁽⁶⁾	AVS Bangladesh (⁽¹⁾) (⁽²⁾) (⁽³⁾)	Tredjelande (undtagen AVS) (⁽⁴⁾)
1006 10 21	—	153,48	314,16
1006 10 23	—	143,38	293,96
1006 10 25	—	143,38	293,96
1006 10 27	220,47	143,38	293,96
1006 10 92	—	153,48	314,16
1006 10 94	—	143,38	293,96
1006 10 96	—	143,38	293,96
1006 10 98	220,47	143,38	293,96
1006 20 11	—	192,75	392,70
1006 20 13	—	180,12	367,45
1006 20 15	—	180,12	367,45
1006 20 17	275,59	180,12	367,45
1006 20 92	—	192,75	392,70
1006 20 94	—	180,12	367,45
1006 20 96	—	180,12	367,45
1006 20 98	275,59	180,12	367,45
1006 30 21	—	238,74	501,34 ⁽⁵⁾
1006 30 23	—	280,02	583,82 ⁽⁵⁾
1006 30 25	—	280,02	583,82 ⁽⁵⁾
1006 30 27	437,87 ⁽⁵⁾	280,02	583,82 ⁽⁵⁾
1006 30 42	—	238,74	501,34 ⁽⁵⁾
1006 30 44	—	280,02	583,82 ⁽⁵⁾
1006 30 46	—	280,02	583,82 ⁽⁵⁾
1006 30 48	437,87 ⁽⁵⁾	280,02	583,82 ⁽⁵⁾
1006 30 61	—	254,61	533,93 ⁽⁵⁾
1006 30 63	—	300,58	625,86 ⁽⁵⁾
1006 30 65	—	300,58	625,86 ⁽⁵⁾
1006 30 67	469,40 ⁽⁵⁾	300,58	625,86 ⁽⁵⁾
1006 30 92	—	254,61	533,93 ⁽⁵⁾
1006 30 94	—	300,58	625,86 ⁽⁵⁾
1006 30 96	—	300,58	625,86 ⁽⁵⁾
1006 30 98	469,40 ⁽⁵⁾	300,58	625,86 ⁽⁵⁾
1006 40 00	—	63,22	132,45

⁽¹⁾ Med forbehold af anvendelsen af bestemmelserne i artikel 12 og 13 i forordning (EØF) nr. 715/90.⁽²⁾ I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgift ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og territorier i det oversøiske franske departement Réunion.⁽³⁾ Importafgiften for indførsel af ris til det oversøiske departement Réunion defineres i artikel 11a i forordning (EØF) nr. 1418/76.⁽⁴⁾ Importafgiften for ris, med undtagelse af brudris (KN-kode 1006 40 00) med oprindelse i Bangladesh anvendes i forbindelse med den ordning, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 3491/90 og (EØF) nr. 862/91.⁽⁵⁾ Ved indførsel til Portugal forhøjes importafgiften med det beløb, der er fastsat i artikel 2, stk 2, i forordning (EØF) nr. 3808/90.⁽⁶⁾ Importafgiften for langkornet, aromatisk ris af sorten Basmati anvendes i forbindelse med den ordning, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 3877/86, ændret ved forordning (EØF) nr. 3130/91.⁽⁷⁾ Ifølge artikel 101, stk. 1. i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 423/92

af 21. februar 1992

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for ris og brudris skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76
af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris⁽¹⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1806/89⁽²⁾, særlig
artikel 13, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for ris og brudris
skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forordning
(EØF) nr. 2591/91⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 360/92⁽⁴⁾;de nuværende priser, herunder cif-priserne ved ter-
minskøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de fortiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overens-
stemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*De præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for
ris og brudris med oprindelse i tredjelande skal forhøjes,
fastsættes som angivet i bilaget.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 24. februar 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 177 af 24. 6. 1989, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 243 af 31. 8. 1991, s. 8.⁽⁴⁾ EFT nr. L 39 af 15. 2. 1992, s. 11.

BILAG

til Kommissionens forordning af 21. februar 1992 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for ris og brudris skal forhøjes

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned 2	1. term. 3	2. term. 4	3. term. 5
1006 10 21	0	0	0	—
1006 10 23	0	0	0	—
1006 10 25	0	0	0	—
1006 10 27	0	0	0	—
1006 10 92	0	0	0	—
1006 10 94	0	0	0	—
1006 10 96	0	0	0	—
1006 10 98	0	0	0	—
1006 20 11	0	0	0	—
1006 20 13	0	0	0	—
1006 20 15	0	0	0	—
1006 20 17	0	0	0	—
1006 20 92	0	0	0	—
1006 20 94	0	0	0	—
1006 20 96	0	0	0	—
1006 20 98	0	0	0	—
1006 30 21	0	0	0	—
1006 30 23	0	0	0	—
1006 30 25	0	0	0	—
1006 30 27	0	0	0	—
1006 30 42	0	0	0	—
1006 30 44	0	0	0	—
1006 30 46	0	0	0	—
1006 30 48	0	0	0	—
1006 30 61	0	0	0	—
1006 30 63	0	0	0	—
1006 30 65	0	0	0	—
1006 30 67	0	0	0	—
1006 30 92	0	0	0	—
1006 30 94	0	0	0	—
1006 30 96	0	0	0	—
1006 30 98	0	0	0	—
1006 40 00	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 424/92

af 21. februar 1992

om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for
oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
1628/91⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 8, sidste afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1627/89 af 9.
juni 1989 om opkøb af oksekød ved licitation⁽³⁾, senest
ændret ved forordning (EØF) nr. 302/92⁽⁴⁾, blev der
indledt opkøb ved licitation i visse medlemsstater eller
områder af en medlemsstat for visse kvalitetsgrupper;

anvendelsen af artikel 6, stk. 2, 3 og 4 i forordning (EØF)
nr. 805/68 samt nødvendigheden af at begrænse interven-
tion til de opkøb, der er nødvendige for at sikre en
rimelig markedsstøtte, fører på grundlag af de noteringer,
som Kommissionen har kendskab til, i overensstemmelse

med bilaget til nærværende forordning at ændre listen
over medlemsstater eller områder af en medlemsstat, hvor
licitationen indledes, samt af de kvalitetsgrupper, der kan
omfattes af interventionsopkøb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EØF) nr. 1627/89 erstattes med
bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 25. februar 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽²⁾ EFT nr. L 150 af 15. 6. 1991, s. 16.

⁽³⁾ EFT nr. L 159 af 10. 6. 1989, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 32 af 8. 2. 1992, s. 11.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO —
BIJLAGE — ANEXO

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el
apartado 1 del artículo 1

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1

Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 genannten
Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1
παράγραφος 1

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1 (1)

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er,
paragraphe 1

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1

In artikel 1, lid 1 bedoelde Lid-Staten of gebieden van een Lid-Staat en kwaliteitsgroepen

Estados-membros ou regiões de Estados-membros e grupos de qualidades referidos no nº 1 do
artigo 1º

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A			Categoría C		
Medlemsstat eller region	Kategori A			Kategori C		
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A			Kategorie C		
Κράτος μέλος ή περιοχές κράτους μέλους	Κατηγορία Α			Κατηγορία Γ		
Member States or regions of a Member State	Category A			Category C		
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A			Catégorie C		
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A			Categoria C		
Lid-Staat of gebied van een Lid-Staat	Categorie A			Categorie C		
Estados-membros ou regiões de Estados-membros	Categoria A			Categoria C		
	U	R	O	U	R	O
Belgique			x			
Denmark		x	x			
Deutschland	x	x				
España	x	x	x			
France		x	x		x	x
Italia			x			
Luxembourg		x	x			
Nederland		x				
Ireland				x	x	x
Great Britain				x	x	x
Northern Ireland				x	x	x

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 425/92

af 21. februar 1992

om ændring af forordning (EØF) nr. 1517/77 om fastsættelse af en liste over de forskellige sortsgupper af humle, der dyrkes i Fællesskabet

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1696/71
af 26. juli 1971 om den fælles markedsordning for
humle ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/
90 ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

I Kommissionens forordning (EØF) nr. 1517/77 ⁽³⁾, senest
ændret ved forordning (EØF) nr. 328/91 ⁽⁴⁾, opdeles disse
sorter i grupperne »Aromatisk humle«, »Bitter humle« og
»Andre« efter handelssædvanerne på Fællesskabets marked
og på verdensmarkedet for humle alt efter den endelige
anvendelse til brygning; opdelingen sker ved anvendelse
af fælles karakteristika, som navnlig vedrører styrken af
indholdet af bitre eller aromatiske substanser;

der er dukket en ny sort (Hersbrucker Pure) op på Fælles-
skabets marked; med det nuværende kendskab til denne

sort bør den på grundlag af sine karakteristika og sin
anvendelse til brygning klassificeres i gruppe III »Andre«;

de to sorter »Triploid« og »Tutsham« dyrkes ikke mere i
Fællesskabet; de bør derfor udgå af bilaget til forordning
(EØF) nr. 1517/77;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for
Humle —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EØF) nr. 1517/77 erstattes af
bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter
offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 4. 8. 1971, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.

⁽³⁾ EFT nr. L 169 af 7. 7. 1977, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 38 af 12. 2. 1991, s. 16.

BILAG

A.	B.	C.
Gruppe I: aromatisk humle	Gruppe II: bitter humle	Gruppe III: andre
Bramling Cross	Brewers Gold	Hersbrucker Pure
Challenger	Bullion	Kent
Fino Alsacia	Chinook	Record
Fuggles	Galena	Viking
Goldings	H-3 Leones	Zenith
Hallertauer	H-7 Leones	
Hallertauer Tradition	Hallertauer Magnum	
Hersbrücker Spät	Keyworth's Midseason	
Hüller	Northdown	
Perle	Northern Brewer	
Progress	Nugget	
Saaz	Omega	
Saxon	Orion	
Spalter	Target	
Spalter Select	Yeoman	
Star		
Strisselspalt		
Sunshine		
Tardif de Bourgogne		
Tettnanger		
W.G.V.		

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 426/92

af 21. februar 1992

om fastsættelse for den ottende periode på tolv måneder af beløbene for den i artikel 5c i Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 857/84
af 31. marts 1984 om almindelige regler for anvendelsen
af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhand-
lede afgift på mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret
ved forordning (EØF) nr. 1639/91⁽²⁾, særlig artikel 11,
litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

Ved artikel 5c i Rådets forordning (EØF) nr. 804/68⁽³⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1630/91⁽⁴⁾,
indførtes en afgift, som skal erlægges af enhver producent
eller opkøber af mælk eller andre mejeriprodukter for de
mængder, der overstiger en årlig referencemængde;
afgiftssatserne er fastsat i artikel 1 i forordning (EØF) nr.
857/84;

afgiftsbeløbene skal fastsættes af Kommissionen i medfør
af artikel 11 i forordning (EØF) nr. 857/84 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Beløbene for den i artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr.
857/84 omhandlede afgift fastsættes for den ottende
periode på tolv måneder til:

- 30,83 ECU/100 kg mælk og mælkeækvivalent ved
anvendelse af formel A eller af formel B
- 20,11 ECU/100 kg mælk og mælkeækvivalent ved
direkte salg til konsum.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter
offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 150 af 15. 6. 1991, s. 35.

⁽³⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 150 af 15. 6. 1991, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 427/92

af 21. februar 1992

om fastsættelse af støttebeløbet for olieholdige frø

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af
22. september 1966 om oprettelse af en fælles markeds-
ordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning
(EØF) nr. 1720/91⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1678/85
af 11. juni 1985 om fastsættelse af de omregningskurser,
der skal anvendes i landbrugssektoren⁽³⁾, senest ændret
ved forordning (EØF) nr. 3696/91⁽⁴⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1569/72
af 20. juli 1972 om indførelse af særlige foranstaltninger
for raps-, rybs- og solsikkefrø⁽⁵⁾, senest ændret ved forord-
ning (EØF) nr. 2206/90⁽⁶⁾, særlig artikel 2, stk. 3,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg,
og

ud fra følgende betragtninger:

Det i artikel 27 i forordning nr. 136/66/EØF omhandlede
støttebeløb er fastsat ved Kommissionens forordning

(EØF) nr. 307/92⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 377/92⁽⁸⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forord-
ning (EØF) nr. 307/92 på de oplysninger, som Kommis-
sionen har kendskab til, fører til at ændre det for tiden
gældende støttebeløb for solsikkefrø som angivet i bila-
gene til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 33, stk. 2 og 3, i Kommissionens forordning
(EØF) nr. 2681/83⁽⁹⁾ omhandlede støttebeløb og veks-
elkurser er fastsat i bilagene.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 22. februar 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 162 af 26. 6. 1991, s. 27.

⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 350 af 19. 12. 1991, s. 22.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 167 af 25. 7. 1972, s. 9.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 11.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 32 af 1. 2. 1992, s. 20.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 41 af 18. 2. 1992, s. 13.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 266 af 28. 9. 1983, s. 1.

BILAG I

Støtte til raps- og rybsfrø andre end dobbeltlave

(beløb pr. 100 kg)

	Løbende måned 2	1. term. 3	2. term. 4	3. term. 5	4. term. 6
1. Bruttostøtte (ECU) :					
— Spanien	17,016	17,414	17,817	18,120	16,550
— Portugal	26,096	26,494	26,897	27,200	25,630
— øvrige medlemsstater	17,016	17,414	17,817	18,120	16,550
2. Endelig støtte :					
Frø høstet og forarbejdet i :					
— Tyskland (DM)	40,06	41,00	41,94	42,66	38,96
— Nederlandene (hfl.)	45,14	46,19	47,26	48,06	43,90
— BLØU (bfr./lfr.)	826,23	845,56	865,13	879,84	803,61
— Frankrig (ffr.)	134,35	137,49	140,68	143,07	130,67
— Danmark (dkr.)	152,80	156,38	159,99	162,72	148,62
— Irland (Ir. £)	14,953	15,303	15,657	15,923	14,544
— Det Forenede Kongerige (£)	13,247	13,566	13,890	14,132	12,853
— Italien (lire)	29 973	30 674	31 384	31 917	29 152
— Grækenland (dr.)	4 026,78	4 111,21	4 175,77	4 220,09	3 785,71
— Spanien (pta.)	2 613,73	2 673,25	2 733,51	2 777,48	2 545,60
— Portugal (esc.)	5 526,01	5 608,12	5 688,53	5 743,38	5 423,89

BILAG II

Støtte til raps- og rybsfrø dobbeltlave

(beløb pr. 100 kg)

	Løbende måned 2	1. term. 3	2. term. 4	3. term. 5	4. term. 6
1. Bruttostøtte (ECU) :					
— Spanien	18,266	18,664	19,067	19,370	17,800
— Portugal	27,346	27,744	28,147	28,450	26,880
— øvrige medlemsstater	18,266	18,664	19,067	19,370	17,800
2. Endelig støtte :					
Frø høstet og forarbejdet i :					
— Tyskland (DM)	43,00	43,94	44,89	45,60	41,90
— Nederlandene (hfl.)	48,45	49,51	50,58	51,38	47,22
— BLØU (bfr./lfr.)	886,93	906,25	925,82	940,54	864,30
— Frankrig (ffr.)	144,22	147,36	150,55	152,94	140,54
— Danmark (dkr.)	164,03	167,60	171,22	173,94	159,84
— Irland (Ir. £)	16,052	16,401	16,756	17,022	15,642
— Det Forenede Kongerige (£)	14,241	14,561	14,884	15,127	13,847
— Italien (lire)	32 175	32 876	33 586	34 119	31 354
— Grækenland (dr.)	4 341,93	4 426,36	4 490,92	4 535,24	4 100,87
— Spanien (pta.)	2 802,26	2 861,79	2 922,05	2 966,02	2 734,14
— Portugal (esc.)	5 786,85	5 868,97	5 949,38	6 004,23	5 684,74

BILAG III

Støtte til solsikkefrø

(beløb pr. 100 kg)

	Løbende måned 2	1. term. 3	2. term. 4	3. term. 5	4. term. 6
1. Bruttostøtte (ECU):					
— Spanien	30,719	31,050	31,731	31,911	31,541
— Portugal	37,449	37,780	38,461	38,641	38,271
— øvrige medlemsstater	19,019	19,350	20,031	20,211	19,841
2. Endelig støtte:					
Frø høstet og forarbejdet i:					
— Tyskland (DM)	44,77	45,55	47,16	47,58	46,71
— Nederlandene (hfl.)	50,45	51,33	53,13	53,61	52,63
— BLØU (bfr./lfr.)	923,49	939,56	972,63	981,37	963,41
— Frankrig (ffr.)	150,17	152,78	158,16	159,58	156,66
— Danmark (dkr.)	170,79	173,76	179,88	181,49	178,17
— Irland (Ir. £)	16,713	17,004	17,603	17,761	17,436
— Det Forenede Kongerige (£)	14,811	15,075	15,625	15,766	15,464
— Italien (lire)	33 501	34 084	35 284	35 601	34 949
— Grækenland (dr.)	4 505,52	4 568,97	4 704,36	4 710,37	4 608,01
— Portugal (esc.)	7 896,53	7 965,34	8 102,35	8 132,33	8 057,04
— Spanien (pta.)	4 680,30	4 730,09	4 831,53	4 857,49	4 802,85

BILAG IV

Ecu-kurs, der skal anvendes ved omregning af den endelige støtte til det forarbejdende lands valuta, når dette ikke er produktionslandet

(værdien af 1 ECU)

	Løbende måned 2	1. term. 3	2. term. 4	3. term. 5	4. term. 6
DM	2,045370	2,044200	2,043100	2,042000	2,042000
hfl.	2,300790	2,299570	2,298410	2,297210	2,297210
bfr./lfr.	42,040000	42,017300	41,989200	41,969900	41,969900
ffr.	6,959950	6,958340	6,957040	6,956220	6,956220
dkr.	7,918620	7,915680	7,913350	7,912310	7,912310
Ir. £	0,765908	0,765524	0,764469	0,764059	0,764059
£	0,710500	0,710527	0,710471	0,710372	0,710372
lire	1 535,04	1 537,15	1 539,38	1 541,34	1 541,34
dr.	236,15200	238,55100	241,19100	243,39800	243,39800
esc.	175,57400	176,17700	176,62700	177,14600	177,14600
pta.	128,39100	128,63200	128,88700	129,12500	129,12500

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 428/92

af 21. februar 1992

om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 61/
92⁽²⁾, artikel 16, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for hvidt sukker og råsukker er fastsat
ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 366/92⁽³⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 415/92⁽⁴⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forord-
ning (EØF) nr. 366/92 på de oplysninger, som Kommis-
sionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden
gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget
til denne forordning;

for at sikre at ordningen med importafgifter fungerer
normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes
inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes
en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers

centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1,
sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85⁽⁵⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁶⁾,
fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag
af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i
De Europæiske Fællesskabers Tidende, C-udgaven, i
en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i
foregående led omhandlede faktor;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 20. februar
1992 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81
omhandlede importafgifter fastsættes for råsukker af stan-
dardkvalitet og for hvidt sukker som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 22. februar 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 6 af 11. 1. 1992, s. 19.

⁽³⁾ EFT nr. L 39 af 15. 2. 1992, s. 28.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 46 af 21. 2. 1992, s. 12.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

BILAG

til Kommissionens forordning af 21. februar 1992 om fastsættelse af importafgifterne for
hvidt sukker og råsukker

(ECU/100 kg)

KN-kode	Importafgiftsbeløb ⁽¹⁾
1701 11 10	39,91 ⁽¹⁾
1701 11 90	39,91 ⁽¹⁾
1701 12 10	39,91 ⁽¹⁾
1701 12 90	39,91 ⁽¹⁾
1701 91 00	45,13
1701 99 10	45,13
1701 99 90	45,13 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Dette beløb er beregnet efter bestemmelserne i artikel 2 og 3 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 837/68.

⁽²⁾ Dette beløb gælder ifølge artikel 16, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 også for sukker, der er fremstillet af hvidt sukker og råsukker, og som er tilsat andre stoffer end smagsstoffer eller farvestoffer.

⁽³⁾ Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT. Dog skal der i overensstemmelse med artikel 101, stk. 4, i nævnte afgørelse opkræves et beløb svarende til det beløb, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 1870/91.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. april 1991

om den italienske regerings støtte til skovbrug, papirmasse-, papir- og papproduktion, finansieret ved hjælp af afgifter på papir, pap og cellulose

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(92/129/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med nævnte artikel 93, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Ente nazionale per la cellulosa e per la carta (ENCC) er et offentligretteligt selskab omfattende samtlige producenter af papir og cellulose samt celluloseforbrugende virksomheder i Italien.

ENCC's formål er at fremme udviklingen af celluloseproduktionen i Italien, lette produktionen og brugen af nationale råmaterialer til produktion af cellulose, tilrettelægge produktionen og salget af papir, indsamle og udbrede information om cellulose- og papirproduktion. ENCC formidler også støtte til udgivere, navnlig pressen, bl.a. i tilslutning til deres forbrug af avispapir.

ENCC's aktiviteter finansieres delvis ved afgifter på indenlandsk produceret cellulose og bestemte typer papir og pap samt på lignende importerede produkter, delvis ved

midler, der direkte stilles til rådighed af den italienske stat, og som er øremærket til udgivere.

Retningslinjerne for den støtte, der ydes via ENCC, er blevet ændret gentagne gange. Kommissionen har efter en undersøgelse af deres forenelighed med det fælles marked godkendt disse ændringer.

I november 1974 afsluttede Kommissionen således den i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, omhandlede procedure over for ENCC's interventioner efter at have modtaget tilsagn fra den italienske regering om, at støtten til forbrugere af italiensk avispapir og af avispapir importeret af ENCC også ville blive ydet til udgivere, som indførte avispapir direkte fra de øvrige medlemsstater, at der ikke ville blive ydet støtte til publikationer på andre sprog end italiensk, hvor sådanne publikationer var bestemt til eksport, og at forskningen i papirfremstilling ikke længere ville blive finansieret ved hjælp af provenuet af afgiften på import fra de øvrige medlemsstater. I skrivelse af 20. november 1974 til den italienske regering meddelte Kommissionen, at i kraft af disse ændringer var støtten nu forenelig med Traktatens bestemmelser om statsstøtte.

Den 16. juni 1976 vedtog Kommissionen en endelig beslutning 76/574/EØF⁽¹⁾ om en ny støtteordning til fordel for pressen (lov nr. 172 af 6. juni 1975), hvori den stillede krav om, at den italienske regering skulle

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 9. 7. 1976, s. 32.

bekendtgøre, at denne støtte kunne opnås, uanset om papiret indkøbes hos ENCC eller importeres direkte.

I november 1983 besluttede Kommissionen at afslutte proceduren efter EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, som den havde indledt i april 1982 over for en ny støtteordning til fordel for udgivere, som blev forestået af ENCC (lov nr. 416 af 5. august 1981). Proceduren blev afsluttet efter den italienske regerings udsagn om, at støtteforanstaltningerne til fordel for avisproduktionsindustrien i Syditalien ikke var medtaget i loven, og at støtteforanstaltninger til fordel for publikationer af kulturel karakter var underkastet restriktioner, som ville hindre, at samhandelsvilkårene inden for Fællesskabet blev ændret i et omfang, som stred mod den fælles interesse.

Den 3. maj 1989 vedtog Kommissionen en endelig beslutning 90/215/EØF⁽¹⁾ om den italienske regerings støtte til avisproduktionsindustrien på baggrund af misbrug af ENCC's interventioner. I beslutningen stillede Kommissionen krav om, at støtten straks blev indstillet. Beslutningen blev meddelt den italienske regering ved skrivelse af 7. juni 1989.

ENCC's aktiviteter har ført til adskillige retssager, som har givet Domstolen lejlighed til at udtale sig om foreneligheden med det fælles marked af nogle af retningslinjerne for disse aktiviteter: se dom 77/72 af 19. juni 1973 (Capolongo)⁽²⁾, dom 94/74 af 18. juni 1975 (IGAV)⁽³⁾ og dom 74/76 af 2. marts 1977 (Ianelli og Volpi)⁽⁴⁾.

II

I forbindelse med Kommissionens undersøgelse af misbruget af ENCC's interventioner, som førte til beslutning 90/215/EØF, udbad den sig ved skrivelse af 7. juli 1988 også oplysninger om afgifterne på cellulose, papir og pap og om ENCC's anvendelse af provenuet af disse afgifter.

Den italienske regering fremlagde disse oplysninger for Kommissionen ved skrivelse af 24. november 1988. Oplysningerne satte Kommissionen i stand til at afgøre, at støtten til skovbrug, papirmasse-, papir- og papindustrien samt foranstaltningerne til fremme af bestemte aktiviteter inden for trækæden frem til forskning i papirfremstilling stadig kunne henføres under undtagelserne i Traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), hvis ikke de afgifter, der tjener til at finansiere støtten, også pålægges indførsler

fra de øvrige medlemsstater. Dette forhold skaber en supplerende og unødvendig beskyttelse, som gør støtten uforenelig med det fælles marked. Kommissionen bemærkede endvidere, at cellulose, papir og pap bestemt til eksport er fritaget for afgiften; når papirvarer eksporteres, refunderes den afgift, der er opkrævet på papirforbruget. Kommissionen mener, at sådanne fritagelser og refusioner udgør produktionsstøtte til eksporterende virksomheder, hvilket er uforeneligt med det fælles marked.

Ved skrivelse af 14. marts 1990 foreslog Kommissionen derfor den italienske regering følgende foranstaltninger i medfør af Traktatens artikel 93, stk. 1:

- varer, der importeres fra andre medlemsstater, pålægges ikke længere de afgifter, der anvendes til finansiering af ENCC's virksomhed
- der ydes ikke støtte til den italienske cellulose-, papir- og papindustri i form af afgiftsfritagelse ved eksport af cellulose, papir og pap til de øvrige medlemsstater og afgiftsrefusion i forbindelse med eksport af papirvarer til de øvrige medlemsstater.

I skrivelsen understregede Kommissionen også, at dens holdning til den italienske støtte og de italienske afgifter var identisk med den, som den tidligere havde lagt sig fast på i henseende til fransk støtte, finansieret ved hjælp af parafiskale afgifter, til papirindustrien, støberier og maskinindustrien.

Den italienske regering besvarede Kommissionens forslag med skrivelse af 15. juni 1990, hvori den fremsatte forskellige lovgivningsmæssige og økonomiske betragtninger og argumenter mod gennemførelsen af de af Kommissionen foreslåede foranstaltninger.

Den italienske regerings argumenter overbeviste ikke Kommissionen. Den fastholdt, at støtten til den italienske cellulose-, papir- og papindustri i form af afgiftsfritagelse i forbindelse med eksport af cellulose, papir og pap til de øvrige medlemsstater og afgiftsrefusion i forbindelse med eksport af papirvarer til de øvrige medlemsstater er uforenelig med det fælles marked. Kommissionen fastholdt endvidere, at netop fordi den af ENCC ydede støtte til dels finansieres ved hjælp af afgifter på varer, der importeres fra andre medlemsstater, er den uforenelig med det fælles marked. Kommissionen besluttede derfor at indlede proceduren i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2. Beslutningen blev meddelt den italienske regering ved skrivelse af 16. oktober 1990, hvori den blev opfordret til at fremsætte sin bemærkning hertil⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 114 af 5. 5. 1990, s. 25.

⁽²⁾ Sml. 1973, s. 611.

⁽³⁾ Sml. 1975, s. 699.

⁽⁴⁾ Sml. 1977, s. 557.

⁽⁵⁾ Denne procedure vedrører ikke ENCC's særlige intervention til fordel for en individuel virksomhed, Nuova Cartiera di Arbatax, der undersøges særskilt.

Den italienske regering fremsatte sine bemærkninger til proceduren ved telex af 21. november 1990 og 14. januar 1991 samt ved skrivelser af 8. februar og 13. april 1991. Sagen blev endvidere drøftet på bilaterale møder afholdt den 26. november 1990 og den 17. februar 1991.

Den italienske regering bestred ikke Kommissionens vurdering og tilkendegav endda, at den agtede at gennemføre en reform af ENCC og gradvis afskaffe de afgifter, som anvendes til at finansiere ENCC's aktiviteter. Den italienske regering havde vedtaget et lovforslag herom den 10. januar 1991, som skulle forelægges for det italienske parlament, og hvori der er fastsat en overgangsperiode frem til den 1. januar 1994 for afskaffelse af den pågældende støtte.

Efter at Kommissionen havde udtalt, at den fandt den pågældende overgangsperiode for lang, foreslog de italienske myndigheder i skrivelse af 13. april 1991 at forkorte den med tolv måneder og således operere med en frist, der lyder på 31. december 1992. Det er de italienske myndigheders opfattelse, at den pågældende overgangsperiode er nødvendig for ad lovgivningsvejen at ændre den eksisterende ordning.

Kommissionen modtog ingen bemærkninger fra andre interesserede parter efter offentliggørelsen af skrivelser af 16. oktober 1990 til den italienske regering i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽¹⁾.

III

Anvendelsen af en medlemsstats offentlige midler til finansiering af etagentur, som skal fremme udviklingen af celluloseproduktionen i denne medlemsstat, lette produktionen og brugen af nationale råmaterialer i den indenlandske cellulose-, papir- og papindustri og forsyne denne industri med information og rådgivning, udgør statsstøtte til producenterne af cellulose, papir og pap i denne medlemsstat. Statsmidler omfatter også provenuet af afgifter, når disse er indført ved lov.

Når en medlemsstat lægger afgift på indenlandsk produceret cellulose og bestemte typer papir og pap samt lignende importerede produkter, og når denne medlemsstat fritager cellulose, papir og pap bestemt til eksport for afgift eller refunderer afgifterne på papirforbruget i forbindelse med fremstillingen af papirvarer, når disse produkter eksporteres, udgør sådanne fritagelser eller refusioner statsstøtte til eksporterende virksomheder inden for cellulose-, papir-, pap- og papirvareindustrien.

Den italienske regering yder således støtte til den indenlandske cellulose-, papir- og papindustri ved at finansiere ENCC's aktiviteter. Den yder også støtte til eksporterende virksomheder inden for disse industrigræne og inden for papirvareindustrien ved at indrømme fritagelse for og refusion af afgifterne på cellulose, papir og pap.

Med henblik på at kvantificere denne støtte bør det bemærkes, at i henhold til oplysninger fra den italienske regering andrager afgifterne 1 lire/kg for cellulose og 3 % for papir og pap. I 1987, som er det sidste år, for hvilket Kommissionen har modtaget ENCC's årsberetning, androg provenuet af afgifterne på cellulose, papir og pap 140 mia. lire (93 mio. ECU), som udgør summen af følgende elementer: afgift på indenlandsk produceret cellulose: 74 mio. lire; afgift på importeret cellulose: 1 776 mio. lire; afgift på indenlandsk produceret papir og pap: 91 724 mio. lire; afgift på importeret papir og pap: 45 949 mio. lire.

Hvad angår eksportstøtten i form af afgiftsfritagelse og -refusion anslag Kommissionen i sin skrivelse af 14. marts 1990, at den androg i alt 15 til 20 mia. lire pr. år. Den italienske regering bestred ikke dette skøn i sit svar af 15. juni 1990, og ej heller i de som led i proceduren fremsatte bemærkninger. I ovennævnte skrivelse hævdede den italienske regering dog, at Kommissionen i 1974 havde godtaget, at støtte til skovbrug og papirfremstilling ikke opfyldte betingelserne i Traktatens artikel 92, stk. 1. Kommissionen svarede herpå ved skrivelse af 16. oktober 1990, hvori den begrundede, hvorfor den ikke kunne tilslutte sig den italienske regerings fortolkning. Kommissionens holdning i 1974, som fremgår af dens skrivelse af den 20. november 1974 til den italienske regering, var, at det udelukkende var støtte til pressen, der faldt uden for den generelle uforenelighed med artikel 92, stk. 1, og ikke nogen anden form for støtte fra ENCC. Den italienske regering vendte ikke tilbage i dette spørgsmål i de bemærkninger, den fremsatte som led i proceduren efter Traktatens artikel 93, stk. 2.

Der foreligger konkurrence mellem producenter af papir, pap og papirmasse i Fællesskabet, og der foregår handel inden for disse produkter mellem medlemsstaterne, selv om Fællesskabet som helhed er nettoimportør af papirmasse og de fleste typer papir og pap.

I 1986 importerede Italien 606 200 tons papir og pap fra andre medlemsstater og 984 600 tons fra tredjelande; i 1987 var disse tal 715 000 henholdsvis 1 169 000 tons, i 1988 774 000 og 1 244 000 tons og i 1989 892 700 og 1 436 800 tons. I disse fire år udgjorde Italiens samlede import af papir og pap ca. en tredjedel af det indenlandske forbrug af disse produkter.

⁽¹⁾ EFT nr. C 304 af 4. 12. 1990, s. 3.

Den samlede samhandel inden for Fællesskabet med papir og pap androg 6 663 700 tons i 1986, 7 250 700 tons i 1987, 8 559 200 tons i 1988 og 9 388 500 tons i 1989. I disse år steg importen fra tredjelande fra 12 441 700 tons i 1986 til 13 221 600 tons i 1987, 14 428 300 tons i 1988 og 15 246 100 tons i 1989.

Italien eksporterede 575 600 tons papir og pap til andre medlemsstater og 247 400 tons til tredjelande i 1986, 617 000 tons til andre medlemsstater og 262 000 tons til tredjelande i 1987, 801 900 tons til andre medlemsstater og 313 400 tons til tredjelande i 1988 og 862 300 tons til andre medlemsstater og 293 900 tons til tredjelande i 1989.

Handelen med papirmasse er mindre end handelen med papir og pap, da en del af papirmasseproduktionen finder sted i integrerede virksomheder til deres egen produktion af papir og pap.

I 1986 importerede Italien 355 800 tons papirmasse fra andre medlemsstater og 1 479 100 tons fra tredjelande; i 1987 importerede det 403 000 tons fra andre medlemsstater og 1 696 000 tons fra tredjelande; i 1988 importerede det 433 600 tons fra andre medlemsstater og 1 812 600 tons fra tredjelande; i 1989 importerede det 376 600 tons fra andre medlemsstater og 1 735 100 tons fra tredjelande. I disse fire år udgjorde Italiens samlede import af papirmasse ca. 75 % af det indenlandske forbrug af papirmasse til papirfremstilling.

Den samlede samhandel inden for Fællesskabet med papirmasse androg 1 891 100 tons i 1986, 1 963 900 tons i 1987, 2 139 900 tons i 1988 og 2 064 700 tons i 1989. I disse år steg importen fra tredjelande fra 8 282 900 tons i 1986 til 8 670 900 tons i 1987, 8 793 100 tons i 1988 og 8 934 900 tons i 1989.

Italien eksporterede kun 33 900 tons papirmasse til andre medlemsstater og 17 800 tons til tredjelande i 1986, 27 000 tons til andre medlemsstater og 15 000 tons til tredjelande i 1987, 37 100 tons til andre medlemsstater og 21 900 tons til tredjelande i 1988 og 42 500 tons til andre medlemsstater og 24 500 tons til tredjelande i 1989.

Hvor finansiel støtte fra staten styrker bestemte virksomheders stilling i forhold til andre konkurrerende virksomheder i Fællesskabet, må det antages, at den påvirker sidstnævnte virksomheder.

Den støtte, som den italienske regering yder til indenlandske producenter og eksportører af cellulose, papir, pap og papirvarer påvirker således samhandelen mellem medlemsstaterne og fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene, jf. Traktatens artikel 92, stk. 1.

IV

Det er i artikel 92, stk. 1, fastsat, at støtte, der opfylder de deri fastlagte kriterier, principielt er uforenelig med det fælles marked.

De undtagelser fra dette princip, der er fastsat i Traktatens artikel 92, stk. 2, finder ikke anvendelse i denne sag i betragtning af arten af og målsætningen med den planlagte støtte.

Traktatens artikel 92, stk. 3, opregner de former for støtte, der kan anses for at være forenelige med det fælles marked. Spørgsmålet om en støtteforanstaltnings forenelighed med Traktaten må afgøres i fællesskabssammenhæng og ikke blot i rent national sammenhæng. Af hensyn til det fælles markeds rette funktion og i henhold til principperne i Traktatens artikel 3, litra f), må de undtagelser fra Traktatens artikel 92, stk. 1, der er fastsat i samme artikels stk. 3 fortolkes snævert ved vurderingen af enhver støtteordning eller individuel støtteforanstaltning.

Undtagelsesbestemmelserne kan i særdeleshed kun bringes i anvendelse, hvis Kommissionen kan fastslå, at markedskræfterne alene, dvs. uden støtte, ikke vil kunne tilskynde eventuelle støttemodtagere til at virkeliggøre et af de tilstræbte mål.

At indrømme undtagelse i tilfælde, som ikke bidrager til at virkeliggøre et sådant mål, eller hvor støtten ikke er nødvendig hertil, vil være ensbetydende med, at erhvervs-grene eller virksomheder i visse medlemsstater får urimelige fordele, hvorved deres finansielle stilling bliver styrket, samt at samhandelen mellem medlemsstaterne måske bliver påvirket og konkurrencen fordrejet uden nogen begrundelse i den fælles interesse, jf. artikel 92, stk. 3.

Hvad angår undtagelserne i artikel 92, stk. 3, litra a) og c), for støtte til fremme af den økonomiske udvikling i visse områder har den italienske regering ikke kunnet give, og Kommissionen ikke kunnet påvise, nogen begrundelse af regional art, som vil kunne berettiggø støtten til den italienske cellulose-, papir- og papindustri og støtten til eksporterende virksomheder inden for disse industrier og inden for papirvareindustrien.

Hvad angår artikel 92, stk. 3, litra b), har støtten til den italienske cellulose-, papir-, pap- og papirvareindustri hverken til formål at fremme virkeliggørelsen af et vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse eller at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den italienske økonomi; den italienske regering har heller ikke fremført argumenter til fordel for en eventuel anvendelse af undtagelsen.

Hvad angår artikel 92, stk. 3, litra c), undtagelse for støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene, når støtten ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, må der sondres mellem ENCC's udgifter til skovplantning og fælles aktiviteter til fordel for dels den indenlandske cellulose-, papir- og papindustri, dels afgiftsfritagelsen og -refusionen ved eksport.

Kommissionen finder, at sidstnævnte form for støtte ikke fremmer udviklingen af cellulose-, papir-, pap- og papirvareindustrien, og at den ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, når der er tale om eksport til de øvrige medlemsstater. Det er Kommissionens faste politik, at støtte til fordel for eksporten til andre medlemsstater ikke kan henføres under en af undtagelserne i artikel 92. Denne støtte må derfor straks indstilles.

Hvad angår foreneligheden af denne form for støtte med det fælles marked, når støtten ydes i forbindelse med eksport til tredjelande, erindrede Kommissionen i sin skrivelse af 16. oktober 1990 den italienske regering om, at den var i færd med at undersøge samtlige medlemsstaters støtteordninger til fordel for eksport til tredjelande. Resultaterne heraf vil senere blive drøftet med medlemsstaterne med henblik på at vurdere foreneligheden af disse ordninger med artikel 92.

På den anden side kan støtte til skovplantning og fælles aktiviteter inden for cellulose-, papir- og papindustrien anses for at fremme udviklingen af disse industrier. I denne sammenhæng finder Kommissionen også, at støtte til sådanne aktiviteter, der ligger forholdsvis fjernt fra markedet, næppe vil ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. En sådan støtte er derfor forenelig med det fælles marked, når der ses bort fra den måde, hvorpå den finansieres.

V

I henhold til Domstolens retspraksis, dom af 26. juni 1970 i sag 47/69, Frankrig/Kommissionen⁽¹⁾, udgør den omstændighed, at en støtteforanstaltning finansieres ved hjælp af en obligatorisk afgift et vigtigt element af støtten; ved vurderingen af en sådan støttes forenelighed med det fælles marked skal både støtten og den måde, hvorpå den finansieres, undersøges i relation til fællesskabsretten.

Så selv om støtten til skovplantning og fælles aktiviteter inden for cellulose-, papir- og papindustrien er forenelig med det fælles marked for så vidt angår støttens form og målsætning, betyder den omstændighed, at støtten delvis finansieres ved hjælp af afgifter på produkter, der importeres fra andre medlemsstater, at der skabes en supplerende og unødvendig beskyttelse, som er større end den, der følger af støtten i sig selv.

På baggrund af Domstolens dom i sag 47/69 mener Kommissionen, at jo mere det lykkes virksomheder i Fællesskabet at forøge deres salg af cellulose, papir og pap

i Italien gennem en forbedret markedsføring og prisnedsættelser, des større bliver deres bidrag til afgifterne til ENCC og dermed til den støtte, som primært er bestemt til italienske konkurrenter, som ikke har gjort sådanne tiltag.

I denne sammenhæng noterer Kommissionen sig, at samhandelen med papir og pap inden for Fællesskabet er steget i de seneste ti år. I henhold til statistiske oplysninger fra Den Europæiske Sammenslutning af Cellulose-, Papir- og Papindustrier, CEPAC, udgjorde importen inden for Fællesskabet 12,5 % af det synlige forbrug af papir og pap i Fællesskabet i 1980; denne procentdel steg gradvis til 15,1 % i 1984 og til 19,3 % i 1989. For Italiens vedkommende udgjorde importen fra andre medlemsstater kun 5 % af det synlige forbrug af papir og pap i 1980; denne andel steg til 9,1 % i 1984 og til 13,3 % i 1989.

Samhandelen med papirmasse inden for Fællesskabet er også steget hovedsagelig som følge af Portugals og Spaniens tiltrædelse. Importen af papirmasse inden for Fællesskabet udgjorde kun 3,3 % af det synlige forbrug i Fællesskabet i 1980; denne procentdel steg til 4 % i 1984 og til 11,8 % i 1989. For Italiens vedkommende udgjorde importen fra andre medlemsstater 5,2 % af det synlige indenlandske forbrug af papirmasse i 1980; denne andel steg til 7,4 % i 1984 og til 14,8 % i 98.

På baggrund af ovenstående mener Kommissionen, at støtte til cellulose-, papir- og papindustrien, som delvis finansieres ved hjælp af afgifter på import fra de øvrige medlemsstater, ikke kan være forenelig med det fælles marked. Som Kommissionen redegjorde for i den i afsnit II omhandlede skrivelse af 14. marts 1990, ændrer det ikke ved denne vurdering, at den italienske regering i 1974 forpligtede sig til ikke at anvende provenuet af afgiften på import fra andre medlemsstater til forskning inden for papirindustrien, og dét af to årsager. For det første fordi aktiviteterne i trækæden, som beskrevet i ENCC's vedtægter, er knyttet sammen og ikke holdes kunstigt adskilte. For det andet fordi ENCC med lethed kan flytte midler fra én aktivitet til en anden, hvorfor denne forpligtelse ikke har nogen reel betydning. Hverken i sit svar på denne skrivelse eller i sine bemærkninger som led i proceduren efter Traktatens artikel 93, stk. 2, har den italienske regering bestridt disse to begrundelser.

I den i afsnit III omhandlede skrivelse af 15. juni 1990 hævdede den italienske regering ganske vist, at ENCC's aktiviteter også var af interesse for producenterne af papirmasse og papir i de øvrige medlemsstater. Den hævdede også, at hovedparten af afgiften i realiteten vælttes over på forbrugerne. Endelig hævdede den, at en ophævelse af afgiften på import fra andre medlemsstater ville gøre uforholdsvist stor skade i forhold til det tilstræbte mål.

⁽¹⁾ Sml. 1970, s. 487.

I sin skrivelse af 16. oktober 1990 afviste Kommissionen disse påstande. Den pegede bl.a. på, at Domstolen i sin dom i sag 47/69 havde afvist argumentet om udenlandske virksomheders adgang til de støttede aktiviteter. En sådan adgang er ikke det samme som effektiv deltagelse, da de støttede aktiviteter er baseret på nationale mål, specialiseringer og behov. Kommissionen bemærkede endvidere, at den italienske regerings argument om, at afgiften i realiteten væltet over på forbrugerne, også var blevet anført af den franske regering i sag 47/69, men det vandt ikke gehør. Endelig erklærede Kommissionen sig uenig i, at dens forslag ville forårsage skader, som ikke stod i et rimeligt forhold til det tilstræbte mål. Smertefulde tilpasninger af ENCC's virksomhed ville klart blive opvejet af afskaffelsen af støtteforanstaltninger, som er uforenelige med det fælles marked set ud fra et fællesskabssynspunkt.

De italienske myndigheder endte med at tilslutte sig denne vurdering. I forbindelse med proceduren underrettede den italienske regering Kommissionen om det lovforslag, den havde forelagt det italienske parlament, om en omdannelse af ENCC til Ente nazionale per la forestazione ed il recupero della carta (ENFOR). Artikel 15 i lovforslaget foreskriver en gradvis afskaffelse frem til 1. januar 1994 af de afgifter, der anvendes til at finansiere ENCC's og ENFOR's aktiviteter. Ved skrivelse af 14. april 1991 er denne frist imidlertid blevet fremrykket til 31. december 1992 for at gøre det muligt at ændre den bestående ordning ad lovgivningsvejen. Afskaffelsen af støtten omfatter ligeledes støtte i form af afgiftsfritagelse og afgiftsrefusion i forbindelse med eksport af papirmasse, papir og pap.

Inden for rammerne af sine beføjelser i henhold til artikel 93, stk. 2, første afsnit, finder Kommissionen, at fristen indtil den 31. december 1992 er for lang og ikke kan berettiges; den finder desuden, at der må sondres mellem den støtte, der er uforenelig med det fælles marked i medfør af den tidligere nævnte dom i sag 47/69, og støtten til fordel for eksport af bestemte produkter til de øvrige medlemsstater. Ud fra de hidtil anvendte kriterier for anvendelse af artikel 92 og 93, stk. 2, er Kommissionen dog af den opfattelse, at der for førstnævnte støtte kan fastlægges en overgangsperiode på tolv måneder at regne fra datoen for vedtagelsen af denne beslutning. I betragtning af dens direkte og umiddelbare virkninger på samhandelen mellem medlemsstaterne og på konkurrencevilkårene skal eksportstøtten straks ophæves, dvs. inden for den frist på to måneder, som medlemsstaterne sædvanligvis har til at efterkomme beslutninger om statsstøtte.

De således fastsatte betingelser giver de italienske myndigheder tilstrækkelig tid til at efterkomme Kommissionens beslutning, da det vil være tilstrækkeligt for dem at meddele de kompetente tjenestegrene (for eksempel ved cirkulære eller anden intern instruks), at de skal

indstille ydelsen af den pågældende støtte fra og med de i denne beslutning fastsatte datoer.

Det skal i denne forbindelse nævnes, at selv om de foranstaltninger, som Kommissionen foreslog i marts 1990, kun havde karakter af henstilling, har de italienske myndigheder ikke desto mindre allerede haft elleve måneder til at ændre lovgivningen i overensstemmelse med de nævnte foranstaltninger.

For det andet skal det understreges, at de beslutninger, som Kommissionen træffer i medfør af artikel 93, stk. 2, har umiddelbar virkning⁽¹⁾, hvilket indebærer, at gennemførelsen af dem ikke kræver nogen form for lovgivningsforanstaltning fra medlemsstaternes side. De har forrang for nationale bestemmelser, som eventuelt måtte være i strid med de forpligtelser, der følger af beslutningerne. Da der således består en klar og ubetinget forpligtelse til at ophæve den i nærværende beslutning omhandlede støtte, skal beslutningen udfolde sine virkninger fuldt ud i den italienske retsorden⁽²⁾, uden at det skulle være nødvendigt at ændre den pågældende ordning ad lovgivningsvejen. Ifølge Domstolens retspraksis påhviler det desuden ikke blot de nationale domstole, men også de nationale myndigheder, herunder kommunale eller regionale myndigheder, at anvende fællesskabsbestemmelserne i stedet for de nationale bestemmelser, som måtte være i strid med førstnævnte⁽³⁾. Skulle Italien således finde det hensigtsmæssigt — alene af hensyn til retssikkerheden — at ændre den pågældende støtteordning (for den uforenelige støttes vedkommende) ad lovgivningsvejen, skal der erindres om den regel, hvorefter en medlemsstat ikke kan påberåbe sig bestemmelser, fremgangsmåder eller forhold i sin nationale retsorden for at unddrage sig fællesskabsforpligtelser⁽⁴⁾ der følger af en statsstøttebeslutning truffet i henhold til Traktatens artikel 93, stk. 2⁽⁵⁾.

Traktatens artikel 93, stk. 2, første punktum, foreskriver, at såfremt Kommissionen finder, at en støtte, som ydes af en stat eller med statsmidler, ifølge artikel 92, ikke er forenelig med det fælles marked, træffer den beslutning om, at den pågældende stat skal ophæve eller ændre støtteforanstaltningen inden for den tidsfrist, som Kommissionen fastsætter. I denne sag mener Kommissionen, at

⁽¹⁾ Domstolens dom af 19. juni 1973 i sag 77/72, Capolongo (Sml. 1973, s. 611).

⁽²⁾ Jf. bl.a. Domstolens dom af 6. februar 1963 i sag 26/62, Van Gend en Loos (Sml. 1954, s. 375), og Domstolens dom af 9. marts 1978 i sag 166/77, Simmenthal (Sml. 1978, s. 629).

⁽³⁾ Domstolens dom af 22. juni 1989 i sag 103/88, Costanzo (endnu ikke offentliggjort).

⁽⁴⁾ Se bl.a. Domstolens dom af 11. april 1978 i sag 100/77, Kommissionen mod Italien (Sml. 1978, s. 879), Domstolens dom af 2. februar 1982 i sag 71/81, Kommissionen mod Belgien (Sml. 1982, s. 175), og Domstolens dom af 21. februar 1990 i sag C-74/89, Kommissionen mod Belgien (Sml. 1990, s. 691), der alle vedrører statsstøtte.

⁽⁵⁾ Kommissionen har indtaget samme holdning i beslutning 90/381/EØF af 21. februar 1990 om den tyske støtteordning for motorkøretøjsindustrien (EFT nr. L 188 af 20. 7. 1990, s. 55).

den støtte, der ydes i forbindelse med eksport til andre medlemsstater, skal ophæves øjeblikkeligt. Hvad angår støtten til ENCC, som finansieres ved hjælp af en afgift på import fra andre medlemsstater, mener Kommissionen, at en frist på et år giver den italienske regering rimelig og tilstrækkelig tid til at ændre sit afgiftssystem —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte, som den italienske regering yder til den italienske cellulose-, papir-, pap- og papirvareindustri i form af fritagelse for eller refusion af de afgifter, som anvendes til at finansiere ENCC's virksomhed, ved eksport til de andre medlemsstater, er uforenelig med det fælles marked. Den pågældende støtte ophæves snarest muligt og senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning.

Artikel 2

Den støtte, som den italienske regering yder til den italienske cellulose-, papir- og papindustri ved at finansiere

ENCC's aktiviteter, er uforenelig med det fælles marked, for så vidt disse aktiviteter delvis finansieres ved hjælp af provenuet af afgifter på cellulose, papir og pap, der importeres fra andre medlemsstater. Derfor skal den afgift, der pålægges importerede produkter, ophæves senest den 24. april 1992.

Artikel 3

Den italienske regering underretter senest to måneder efter datoen for meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger den har truffet for at efterkomme den.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. april 1991.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 13. februar 1992

om ændring af bilag B og C til direktiv 90/426/EØF

(92/130/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/426/EØF af
26. juni 1990 om dyresundhedsmæssige betingelser for
enhovede dyrs bevægelser og indførsel af enhovede dyr fra
tredjelande ⁽¹⁾, særlig artikel 23, og

ud fra følgende betragtninger:

Erfaringen har vist, at ordlyden af certifikaterne i bilaget
til direktiv 90/426/EØF i nogle tilfælde bør revideres,
navnlig for derved at give garantier i henseende til
bestemte sygdomme;

for at undgå misforståelser bør bestemmelserne i direkti-
vets bilag B og C omformuleres;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinær-
komité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilag B og C til direktiv 90/426/EØF affattes som anført i
bilaget til nærværende beslutning. Dette er gældende fra
den 1. marts 1992.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. februar 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 42.

BILAG

»BILAG B

OPLYSNINGER OM SUNDHEDSTILSTAND (a)

Pasnr.

Undertegnede embedsdyrlæge erklærer (b), at ovennævnte enhovede dyr opfylder følgende betingelser:

- a) det er blevet undersøgt i dag og udviser intet klinisk tegn på sygdom
- b) det drejer sig ikke om et dyr, der skal fjernes i forbindelse med et program i medlemsstaten for udryddelse af en smitsom sygdom
- c) — det kommer ikke fra en medlemsstats/et tredjeland område eller en del af en medlemsstats/et tredjeland område, hvor der er indført restriktioner som følge af hestepest
 — det kommer fra en medlemsstats område eller en del af en medlemsstats område, hvor der er indført restriktioner som følge af hestepest, og det har på karantænestationen imellem den og den været underkastet de test, der omhandles i artikel 5, stk. 3, i direktiv 90/426/EØF (c), med tilfredsstillende resultat
 — det er ikke blevet vaccineret mod hestepest, eller
 det er blevet vaccineret mod hestepest den (c) (d)
- d) det kommer ikke fra en bedrift, for hvilken der af dyresundhedsmæssige grunde gælder et forbud, og det har ikke været i kontakt med enhovede dyr på en bedrift, for hvilken der af dyresundhedsmæssige grunde gælder et forbud:
 - i tilfælde af enhovede dyr mistænkt for at være angrebet af dourine i seks måneder efter den seneste kontakt eller mulighed for kontakt med et sygt enhovedt dyr; hvis der er tale om en hingst, gælder forbuddet dog, indtil den kastreres
 - i tilfælde af snive eller hesteencephalitis i seks måneder efter den dato, hvor de angrebne dyr er fjernet
 - i tilfælde af infektiøs anæmi i tilstrækkelig lang tid til, at de resterende dyr efter den dato, hvor de angrebne dyr er fjernet, har reageret negativt på to Coggins-test foretaget med tre måneders interval
 - i tilfælde af vesikulær stomatitis i seks måneder efter det sidste sygdomstilfælde
 - i tilfælde af rabies i en måned efter det sidste sygdomstilfælde
 - i tilfælde af miltbrand i femten dage efter det sidste sygdomstilfælde
 - i tilfælde, hvor alle dyr af modtagelige arter på bedriften er blevet slagtet eller aflivet og lokalerne desinficeret i tredive dage efter den dato, hvor dyrene er fjernet eller lokalerne desinficeret, undtagen i tilfælde af miltbrand, for hvis vedkommende forbuddet gælder i femten dage
- e) det har, så vidt mig bekendt, ikke været i kontakt med enhovede dyr, der er angrebet af smitsom sygdom eller infektion, i de sidste femten dage.

Dato	Sted	Embedsdyrlægens stempel og underskrift (1)

(1) Navn med blokbogstaver og stilling

(a) Disse oplysninger kræves ikke, hvis der foreligger en bilateral aftale i henhold til artikel 6 i direktiv 90/426/EØF.

(b) Attesten er gyldig i ti dage.

(c) Det ikke gældende overstreges.

(d) Vaccinationen skal være angivet i passet.

BILAG C

MODEL

SUNDHEDSCERTIFIKAT
for samhandel mellem medlemsstaterne i EØF

ENHOVEDE DYR

Nr.

Afsendermedlemsstat

Ministerium

Tjeneste

I. Antal enhovede dyr

II. Identifikation af dyrene

Antal dyr (1)	Art (heste, æsler, mulæsler, muldyr)	Race Alder Køn	Identifikationsmåde og identifikation (2)

(1) Hvis der er tale om slagtedyr, anføres arten af det særlige mærke.
(2) Certifikatet kan vedlægges et identifikationsdokument, forudsat at dyrets nummer er angivet deri.

III. Dyrets/dyrenes oprindelse og bestemmelse

Dyret/dyrene er afsendt
fra
(afsendelsessted)
til
(bestemmelsesmedlemsstat og -sted)

Afsenders navn og adresse
.....
Modtagers navn og adresse
.....

IV. Oplysninger om sundhedstilstand (a)

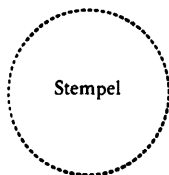
Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter, at det/de ovennævnte enhovede dyr opfylder følgende betingel-
ser :
1) det/de er blevet undersøgt i dag og udviser intet klinisk tegn på sygdom
2) det drejer sig ikke om (et) dyr, der skal fjernes i forbindelse med et program i medlemsstaten for
udryddelse af en smitsom sygdom eller infektion

(a) Disse oplysninger kræves ikke, hvis der foreligger en bilateral aftale i henhold til artikel 6 i direktiv 90/426/EØF.

- 3) — det/de kommer ikke fra en medlemsstats/et tredjelandets område eller en del af en medlemsstats/et tredjelandets område, hvor der er indført restriktioner som følge af hestepest, eller
 det/de kommer fra en medlemsstats område eller en del af en medlemsstats område, hvor der er indført restriktioner som følge af hestepest, og at det/de på karantænestationen
 imellem den og den
 har været underkastet de test, der omhandles i artikel 5, stk. 3, i direktiv 90/426/EØF, med tilfredsstillende resultat (b)
- det/de er ikke blevet vaccineret mod hestepest, eller
 det/de er blevet vaccineret mod hestepest den (b)
- 4) det/de kommer ikke fra en bedrift, for hvilken der af dyresundhedsmæssige grunde gælder et forbud, og at det/de ikke har været i kontakt med enhovede dyr på en bedrift, for hvilken der af dyresundhedsmæssige grunde gælder et forbud:
- i tilfælde af enhovede dyr mistænkt for at være angrebet af dourine i seks måneder efter den seneste kontakt med enhovede dyr eller mulighed for kontakt med et sygt enhovedt dyr; hvis der er tale om en hingst, gælder forbuddet dog, indtil den kastreres
 - i tilfælde af snive eller hesteencephalitis i seks måneder fra den dato, hvor de angrebne dyr er fjernet
 - i tilfælde af infektiøs anæmi i tilstrækkelig lang tid til, at de resterende dyr efter den dato, hvor de angrebne dyr er fjernet, har reageret negativt på to Coggins-test foretaget med tre måneders interval
 - i tilfælde af vesikulær stomatitis i seks måneder efter det sidste sygdomstilfælde
 - i tilfælde af rabies i en måned efter det sidste sygdomstilfælde
 - i tilfælde af miltbrand i femten dage efter det sidste sygdomstilfælde
 - i tilfælde, hvor alle dyr af modtagelige arter på bedriften er blevet slagtet eller aflivet og lokalerne desinficeret, i tredivende dage efter den dato, hvor dyrene er fjernet eller lokalerne desinficeret, undtagen i tilfælde af miltbrand, for hvis vedkommende forbuddet gælder i femten dage
- 5) det/de, så vidt mig bekendt, ikke har været i kontakt med enhovede dyr, der er angrebet af en smitsom sygdom, i de sidste femten dage.

V. Dette certifikat er gyldigt i ti dage.

Udfærdiget i, den

.....
 (underskrift)

(dyrlægens navn med blokbogstaver
 og stilling) (c)

(b) Det ikke gældende overstreges.

(c) I Tyskland »Beamteter Tierarzt«, Belgien »Inspecteur vétérinaire« eller »Inspecteur Dierenarts«, Frankrig »Vétérinaire officiel«, Italien »Veterinario ufficiale«, Luxembourg »Inspecteur vétérinaire«, Nederlandene »Officiel Dierenarts«, Danmark »Embedsdyrlæge«, Irland »Veterinary Inspector«, Det Forenede Kongerige »Veterinary Inspector«, Grækenland »Επίσημος κτηνίατρος«, Spanien »Inspector Veterinario« Portugal »Inspector Veterinário«.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EØF) nr. 402/92 af 19. februar 1992 om fastsættelse af eksportrestitutioner for svinekødsektoren

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 44 af 20. februar 1992)

På side 24, bilaget, tilføjes :

<i>(ECU/100 kg netto)</i>		
Produktkode	Restitutionens bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb
1602 49 50 900	01	—
1602 90 10 100	01	28,00
1602 90 10 900	01	—
1902 20 30 100	01	16,00
1902 20 30 900	01	—